

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514010241
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8514010241.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.11.2018 v trestnej veci obžalovaného B.. A. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 28.08.2018, sp. zn. 1T/165/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode I. rozsudku, vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody uvedeného v bode III. rozsudku.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku v spojení s § 285 písm. a/ Tr. poriadku, obžalovaného B.. A. L., nar. XX.XX.XXXX v E. F., trvale bytom E. F., G. č. XXXX/XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa č. Pv 429/13/7710-70 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 07.10.2011 okolo 21.00 hod. v byte, v mieste svojho trvalého bydliska v E. F., na ulici G. XXXX/XX, v obývacej izbe, počas svojej práce za počítačom, neodpovedal na otázky, v tom čase ešte svojej manželky, G.. G. L. ohľadne stavebného sporenia a na to rozčúlene k nej pristúpil, zhodil jej z tváre na zem okuliare, následne ju päšťami udieral po hlave, sluchoch, lícach, brade, a keď sa mu pokúšala brániť, vyhrážal sa jej, že ju zabije, chytil ju za nohy a stiahol z gauča, kde ju ťahal po zemi, následkom čoho jej spôsobil pomliaždenie chrbta s odreninou, ktoré zranenie si podľa znaleckého posudku vyžiadalo liečenie 2 - 3 týždne a týmto konaním u menovanej vzbudil obavu o jej život a zdravie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, poškodenú G.. G. L., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom E. F., XX. U. XXX/X, zastúpenú splnomocnencom poškodenej JUDr. Ivanom Hricom, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie poškodenej G.. G. L., zastúpenej splnomocnencom poškodenej JUDr. Ivanom Hricom, **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 28.08.2018, sp. zn. 1T/165/2014, bol obžalovaný B.. A. L. uznaný vinným v bode I. rozsudku pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 7.10.2011 okolo 21.00 hod. v obývacej izbe v byte, v mieste svojho trvalého bydliska v E. F., na ulici G. XXXX/XX, po otázkach, v tom čase jeho manželky G.. G. L. ohľadne stavebného sporenia, túto napadol tak, že jej zhodil z tváre na zem okuliare, následne ju udieral po hlave, sluchoch, líkach a brade, čím jej nespôsobil žiadne zranenia, a vyhrážal sa jej, že ju zabije, pričom sa bránila, na čo ju chytil za nohy, stiahol z gauča, za nohy ju ťahal po zemi k vchodovým dverám, čím jej spôsobil pomliaždenie chrbta s odreninou, ktoré zranenie si objektívne vyžiadalo liečenie v rozsahu 2 až 3 týždne, počas doby ktorého bol sťažený obvyklý spôsob života poškodenej.

Za to bol obžalovanému podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona, ani priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody na 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona bola obžalovanému určená skúšobná doba na 18 mesiacov.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku bol obžalovaný B.. A. L. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa zo dňa 31.10.2014, podanej súdu dňa 3.11.2014 pod sp. zn. Pv 429/13/7710, v časti týkajúcej sa skutku zo dňa 14.06.2013, obžalobou kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tak, že:

dňa 14.06.2013 okolo 22.30 hod. na dvore rodinného domu v obci H. M. č. XXX, okres E. F., v mieste trvalého bydliska jeho rodičov, fyzicky napadol, v tom čase jeho manželku, G.. G. L. tak, že jej stisol dlaňou ústa a tlačil jej ich a súčasne sa jej vyhrážal, že ju dobije ako hada, že jej rozbije pysk, pričom jej spôsobil pomliaždenie hornej pery, ktoré zranenie si objektívne vyžiadalo liečenie 7 dní, pričom obvyklý spôsob života poškodenej bol sťažený iba na krátky čas, najviac troch dní, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. poriadku bola poškodená G.. G. L. s jej nárokmi voči obžalovanému na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku bola poškodená H. Q. D., K.. s jej nárokom voči obžalovanému na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 07.09.2017, a to proti výroku I. rozsudku, ktorým ho súd uznal za vinného, ako aj poškodená proti výroku o náhrade škody prostredníctvom splnomocnenca poškodenej podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom dňa 02.02.2018.

Obžalovaný namietal, že nebolo jednoznačne a nespochybniteľne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný a že tento skutok spáchal. Súd sa vo svojom rozsudku, podľa jeho názoru, nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napriek pomerne rozsiahlemu dokazovaniu naďalej existujú závažné pochybnosti o správnosti jeho záverov vo vzťahu k skutku zo dňa 07.10.2011. Od samého začiatku trestného konania vinu popiera a tvrdí, že skutok mu kladený za vinu si poškodená vymyslela. Nie je si vedomý, že by v uvedenom období bol manželke spôsobil akékoľvek poranenie na chrbte, dozvedel sa o ňom až keď bolo na neho podané trestné oznámenie. Je presvedčený o

tom, že dôvodom krivého obvinenia zo strany jeho manželky bola snaha očierniť ho a privodiť si lepšiu procesnú situáciu v civilnom spore o zverenie dieťaťa. Situácia, o ktorej tvrdí poškodená, že sa stala, sa mala udiť medzi ním a poškodenou, bez prítomnosti tretích osôb, teda okrem nich nikto nedokáže potvrdiť, ani vyvrátiť, čo sa medzi nimi stalo, príp. nestalo. Svedkovia, ktorí len reprodujú to, čo im poškodená o zranení uviedla, dosvedčujú len to, že takúto verziu príbehu im poškodená povedala. V tejto situácii stoja proti sebe dve protichodné tvrdenia, pričom súd napriek určitým výhradám ustálil, že je nemožné prijať záver o tom, že by si spáchanie uvedeného skutku poškodená vymyslela. Nerozumie úvahám súdu a najmä ich považuje za nepodstatné vo vzťahu k prejednávanej veci. Je pravdou, že znalec G.. D. vo svojom znaleckom posudku č. 55/2013 uviedol, že poškodená mohla utrpieť toto poranenie v dôsledku kombinácie ťahu a trenia o podlahu v exponovanom mieste a že mechanizmus vzniku poranenia zodpovedá mechanizmu uvádzanému poškodenou, no sám znalec na pojednávaní dňa 26.06.2017 pripustil aj možnosť, že takéto poranenie môže vzniknúť aj iným mechanizmom, ktorý by vyvolal trenie, napr. pri športových úrazoch, loptových hrách, pri športe a inej telesnej aktivite, pričom doslova uviedol, že takýchto mechanizmov je veľmi veľa. Znalec tiež pripustil, že pri poranení vychádzal najmä zo záverov MUDr. J. X., v správe ktorého iné poranenia neboli zdokumentované. Pripustil však teoreticky, že by v tejto súvislosti mohla poškodená mať aj napr. odreniny na lakťoch, takisto by došlo k odreninám následkom ťahu a trenia po dlážke. Keďže sa pri údajnom ťahaní poškodená aktívne mala brániť, je vysoko pravdepodobné, že takéto odreniny by mala mať. MUDr. J. X. však vo svojej správe a ani v priebehu prípravného konania nič podobné neuvádzal a pri výsluchu na hlavnom pojednávaní výslovne uviedol, že okrem chrbta si iné zranenia nevšimol a takéto poranenia nevidel ani otec poškodenej Ing. J. X.. Uvedené tvrdenia G.. J. X. a Ing. J. X. o neexistencii iných poranení sú zaujímavé aj z pohľadu, že poškodená opakovane pri výsluchu v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdila, že ju mal obžalovaný opakovane udierať päťami po hlave, sluchoch, lícach a brade, pričom po takýchto úderoch päťou by na tvári a tele poškodenej museli zostať aj iné poranenia, a to minimálne modriny, ktoré si však nikto nevšimol, ani ich nepopisoval. O povahových vlastnostiach poškodenej a schopnosti klamať a vymýšľať si, svedčí to, čo uviedol znalec PhDr. L. vo svojom znaleckom posudku a tiež to vyplýva aj z kontrolného znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, a to silná väzba poškodenej na rodičov, nekritický pohľad na samú seba a svoje správanie sa k obvinenému, idealizácia seba a svojej rodiny a na druhej strane devalvácia manžela a jeho rodiny. Z posudku č. 57/2013 je preukázaná aj snaha javiť sa v lepšom svetle, možnosť a vysoká pravdepodobnosť skresľovania, modifikácie, zavádzania, či klamaní vo výpovediach o svojom konaní a správaní a tiež to, že jej osobnostná vierohodnosť je znížená, spochybnená, myslenie katatýmne kontaminované, so značným vplyvom negatívnych emócií na myslenie, reprodukcia dejov nepresná, neúplná alebo hyperbolizovaná atď. Z posudkov tiež vyplýva, že jej psychický stav súvisí najmä so strachom o dieťa. Táto dispozícia poškodenej vyústila do stavu, že v snahe získať dieťa, jeho obvinila z viacerých trestných činov. Trestným oznámením zo dňa 15.06.2013 ho poškodená účelovo obvinila z týrania blízkej a zverenej osoby a tiež zo sexuálneho obťažovania vlastnej dcéry, čo sa rovnako preukázalo ako nedôvodné. V priebehu trestného konania tiež uvádzala, že trpí rôznymi zdravotnými komplikáciami, ktoré jej mal spôsobiť, napr. so sluchom, bolesťami zubov, chrbtice a pod., pričom však z predložených lekárskeho správ tieto jej potvrdenia sa nepreukázali ako dôvodné, ale ako zjavne skreslené a subjektívne. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa nemal jednoznačne preukázané, či naozaj dňa 07.10.2011 došlo k údajnému skutku, keď poškodená pri podávaní trestného oznámenia dňa 15.06.2013 uvádzala, že k nemu malo dôjsť asi pred rokom, v písomnom oznámení zo dňa 27.06.2013 uviedla, že to bolo asi pred rokom a pol večer a až pri výsluchu svedkov na polícii, už všetci svedkovia svorne a podľa vopred písomne pripravených poznámok sa rozpamätali a uvádzali, že to bolo presne dňa 07.10.2011, dokonca predložili aj správu MUDr. J. X. zo dňa 13.07.2013, z ktorej tento dátum vyplýval. Sám znalec MUDr. D. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní pripustil, že k zraneniu mohlo dôjsť skôr, príp. aj neskôr, t.j. vylúčiť sa to nedá. Rovnako nebolo preukázané, či v uvedený deň 07.10.2011 robil nejaké operácie so stavebným sporením a či udalosť tak, ako ju opisovala poškodená, sa vôbec stala. Je možné súhlasiť s názorom súdu, že v celom konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné jednoznačne preukázať, že zranenie chrbta vzniklo inak, ako poškodenou popisovaným konaním, no tu je potrebné uviesť, že on nevie dokázať nič, pri čom nebol. Rovnako opatrne sa súd vysporiadal s otázkou, ako je možné, že poškodená ani nikto z jej svedkov nepodal trestné oznámenie hneď po tom, čo k udalosti podľa ich tvrdení malo dôjsť, a to aj napriek tomu, že predtým poškodená pri dvoch incidentoch, u ktorých došlo aj k úderu po jej líci otvorenou dlaňou, nijako nezaváhala a bez zbytočného otáľania trestné oznámenie pri podstatne menšom následku podala. Súd nebral do úvahy ani skutočnosť, že v oboch priestupkových konaniach sa k spáchaným priestupkom priznal, rovnako tak sa priznal aj k spáchaniu skutku zo dňa 14.06.2013,

kde bez sklonov k zbavovaniu sa zodpovednosti a bagatelizovaniu vzniknutej situácie popísal, čo sa v ten večer udialo, čo potvrdili aj ďalší svedkovia, prečo manželke držal ústa a tiež, že ju nijako neudieral. Súd sa nevysporiadal ani so závermi znaleckého posudku D.. L. č. 58/2013 vo vzťahu k nemu, ktorý preukazuje pravý opak toho, k čomu dospel súd, a to, že je pravdovravnnejší, úprimnejší a interpretácia udalostí probantkou je menej alebo málo validná, resp. značne skreslená.

Pokiaľ ide o rodinných príslušníkov poškodenej, konkrétne o vierohodnosť ich výpovedí, poukazuje na znalecké posudky PhDr. L. č. 72, 73 a 74 z roku 2013, z ktorých vyplývajú závažné zistenia k ich schopnosti vypovedať pravdivo. Je teda ťažko uveriteľné, že by tieto osoby, pokiaľ sa jedná o poškodenú, vypovedali len pravdivo, pričom to, že v zásade vypovedali zhodne ako poškodená, je výsledkom precíznej prípravy už od počiatočného štádia trestného konania, kedy v snahe o dosiahnutie jeho odsúdenia už pri prvotných výsluchoch boli pripravení s písomnými detailnými poznámkami o tom, čo sa malo udiať, teda je zrejmé, že sa spoločne pripravovali a výpovede precizovali. Vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania má za to, že súd nemal za preukázanú ani dôvodnosť obavy poškodenej o život a zdravie, keď je úplne nelogické, aby poškodená, ktorá sa ho mala báť, i naďalej bez zmeny chodila do bytu tak, ako to uviedla na hlavnom pojednávaní, pričom mala k dispozícii byť rodičov, v ktorom sa v tom čase aj dlhodobo zdržiavala a mohla sa tam „schovať“, ak jej obava bola natoľko silná a dôvodná. Je nelogické, aby bezprostredne po spáchaní skutku nepodala na neho trestné oznámenie ona alebo ktokoľvek z jej príbuzných. Vzhľadom na uvedené má za to, že neexistuje žiaden relevantný presvedčivý a nespochybniteľný priamy dôkaz a ani nepriamy dôkaz toho, že skutok sa stal, ako je uvedený v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku a on sa ho mal dopustiť. V takejto dôkaznej situácii mal jednoznačne súd aplikovať jednu zo základných zásad trestného práva in dubio pro reo a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku alebo alternatívne podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal, resp. že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Poškodená v odvolaní namietala, že trvá na uplatnených nárokoch na náhradu škody tak, ako ich špecifikovala v prípravnom konaní a v konaní na súde. Má za to, že okresný súd nesprávne rozhodol, keď ju s jej nárokmi na náhradu škodu spolu vo výške 5.000,- eur odkázal na civilný proces. Vo vzťahu k nároku na náhradu za bolesť okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že obžalovaný uplatnil v záverečnej reči námietku premlčania a táto sa javí byť ako dôvodná. Ohľadom pravdepodobnosti premlčania ponecháva túto úvahu okresného súdu na zváženie odvolaciemu súdu. Dôvodnosť námietky premlčania účastníka konania by mala byť podriadená zásade dobrých mravov. Ide najmä o situácie, keď účastník nezavinil márne uplynutie premlčacej doby. Trestné oznámenie na obžalovaného podala pre dlhodobé fyzické i psychické týranie dňa 15.06.2013, pričom trestné konanie vo veci začalo ešte počas plynutia premlčacej doby. Žiadala tiež odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu spôsobenia trvalých následkov na zdraví. Vo vzťahu k nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie rovnako tým, že obžalovaný uplatnil v záverečnej reči námietku premlčania a táto sa javí byť dôvodná. I v prípade sťaženia spoločenského uplatnenia dvojiročná subjektívna doba začína plynúť dňa 05.11.2011. Nárok na náhradu škody uplatnila dňa 10.10.2014 pri preštudovaní spisu a má za to, že tento nárok na náhradu škody uplatnila riadne a včas a dostatočne ho aj preukázala. Jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, pri ktorých plynie vlastná premlčacia doba. O škode spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie v dobe, kedy bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. V zmysle platnej judikatúry v prípade nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z hľadiska premlčania je rozhodujúce, kedy u poškodeného nastal stav, z ktorého je možné poznať, aká ujma sa stala následkom úrazu na jeho telesnej integrite a kedy bolo možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený. Obžalovaným bola napadnutá a zranenie utrpela dňa 07.10.2011. Rana sa jej hojila najmenej mesiac, cca do 07.11.2011. Zranenie zanechalo na tele jazvu a okrem jazvy pociťovala po vzniku zranenia v mieste rany pálivú bolesť, ktorú pociťuje dodnes. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že v prípade jazvy alebo obmedzenia pohyblivosti chrbtice bola schopná toto posúdiť ihneď po doliečení, t.j. štyri týždne po incidente a tento fakt nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Toto tvrdenie súdu nemá oporu v zákonnej úprave ani v ustálenej súdnej praxi. Súd prekročil objektívne svoje kompetencie, kedy sám, bez medicínskeho poznania určil, že jej vznikol nárok na druhý deň po skončení liečenia. V § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Zb. je za bodkočiarkou uvedené, že lekárske posudky sa vydávajú pri sťažení spoločenského uplatnenia spravidla po roku od skončenia liečenia. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby určuje lekár. Primár oddelenia úrazovej chirurgie a JIS dátum ustálenia zdravotného stavu neuviedol, preto je možné oprieť plynutie subjektívnej premlčacej doby o zákonnú úpravu, ktorá je uvedená v samotnom posudku

spravidla po roku. Škodu si uplatnila riadne a včas aj pokiaľ ide o splnenie podmienok podľa § 46 Tr. poriadku. Nárok na náhradu škody si uplatnila dňa 10.10.2014 pri preštudovaní spisu, následne v konaní na súde nárok bližšie špecifikovala. Už pri vyšetrení znalcom MUDr. D. dňa 13.11.2013 udávala citlivosť v oblasti jazvy na chrbte a rovnako to uviedla aj pri svojom výsluchu. Ako laik nemusela vedieť identifikovať pociťovanie pálivej bolesti ako trvalý následok. Poukazuje na to, že znalec nevyklúčil možnosť pociťovania pálivej bolesti v mieste jazvy, nakoľko bola odstránená povrchová časť kože, kde sa nachádzajú aj nervové zakončenia. Lekársky posudok bol vyhotovený primárom oddelenia úrazovej chirurgie a JIS, pričom lekár mal k dispozícii všetku potrebnú zdravotnú dokumentáciu a tento predložený lekárske posudok nebol spochybnený žiadnymi inými dôkazmi. Okrem bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, si uplatnila aj morálnu škodu, pričom vo vzťahu k požadovanej náhrade súd uviedol, že nešpecifikovala, aká časť pripadá na ujmu spôsobenú skutkom dňa 07.10.2011 a na ujmu spôsobenú skutkom dňa 14.06.2013 a tiež neuviedla podrobne, ako a konkrétne v čom bola konaním obžalovaného znížená jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti v značnej miere s poukazom na § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedených ustanovení Trestného poriadku možno priznať poškodenému majetkovú škodu a nielen majetkovú škodu, ale akúkoľvek škodu uvedenú v § 46 ods. 1 Tr. poriadku zavinenú obžalovaným v príčinnej súvislosti s trestným činom, t.j. aj morálnu škodu. Má za to, že okolnosti prípadu dostatočne odôvodňujú nárok na náhradu morálnej škody pri plnej aplikácii § 13 Občianskeho zákonníka. Obsahom právnej úpravy ochrany osobnosti je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú uvedené v § 11 Občianskeho zákonníka, pričom nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti patrí medzi výrazné stránky osobnosti človeka, nie je pritom rozhodujúce, či skutočne došlo k ujme, postačuje objektívna spôsobilosť príslušného konania spôsobiť takú ujmu. Cieľom priznania zadosťučinenia je primárne vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu vzniknutú fyzickej osobe na jej osobnosti. Zanechanie psychických následkov v jej prípade je nepochybné aj o to viac, keď sa do úvahy vezmú okolnosti a spôsob spáchania konkrétneho násilného činu voči jej osobe, a to, že bola v obývacej izbe v spoločnom byte napadnutá vlastným manželom tak, že jej zhodil na zem okuliare, následne ju udieral po hlave, sluchoch, lícach a brade, vyhrážal sa, že ju zabije, následne ju stiahol za nohy z gauča a ťahal ju po zemi k vchodovým dverám, kde ju dotiahol až pred vchodové dvere a chcel ju z bytu von vyhodiť. Zhrňujúc uvedené má za to, že sú splnené podmienky na priznanie morálnej škody za neoprávnený zásah do jej osobnosti konaním obžalovaného a jej dôstojnosť a vážnosť bola znížená v značnej miere. Pokiaľ ide o výšku peňažného zadosťučinenia, súd pri priznaní zadosťučinenia v peniazoch musí prihliadať na to, ako zodpovedne sa subjekt správa voči dotknutej osobe pred podaním žaloby a aj na to, či pôvodca neoprávneného zásahu zasiahol do osobnosti z nedbanlivosti alebo mu možno pričítať úmysel. Obžalovaný neuznáva vinu za svoje konanie a nielen že sa po predmetných činoch neospravedlnil a neoľutoval ich, ale pokračoval v slovných útokoch a psychickom nátlaku voči nej aj potom, pričom konanie obžalovaného bolo úmyselné a je právne aj spoločensky odsúdeniahodné. Požadovaná suma vo výške 1.699,50 eur je len miernym zadosťučinením za zásah do jej osobnosti, ktorý utrpela útokom zo strany obžalovaného dňa 07.10.2011. Vzhľadom na uvedené konštatuje, že došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, f/ Tr. poriadku v jej neprospech a žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol vo veci tak, že obžalovanému uloží povinnosť nahradiť škodu vo výške 4.919,50 eur.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Úvodom je potrebné konštatovať, že okresný súd vykonal v rámci riadneho procesného postupu dokazovanie takmer v celom rozsahu potrebnom pre náležité objasnenie veci, ktoré odvolací súd doplnil ešte výsluchom znalkyň PhDr. L. H. a PhDr. L. T. na verejnom zasadnutí, na základe ktorého odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd dospel v posudzovanom prípade k nesprávnym skutkovým záverom.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom odôvodnil tým, že obžalovaný napriek popieraniu spáchania uvedeného skutku uviedol, že s poškodenou mali v roku 2011 veľa konfliktov, a to i ohľadom stavebného sporenia a jeho prezentácia, že konflikty sa snažil riešiť pokojne, je vyvrátená obsahom rozhodnutí o priestupkoch, ktorých sa voči poškodenej

dopustil v minulosti. Ohľadne základných okolností spáchania uvedeného skutku poškodená, ako aj svedkovia vypovedali v celom konaní v zásade zhodne a v tomto smere nemožno ich výpovede, čo do vierohodnosti, považovať za nepravdivé alebo skreslené, a to ani s ohľadom na závery znaleckých posudkov znalca PhDr. L. (čo sa týka poškodenej i v spojení s kontrolným znaleckým posudkom Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o.). Za isté skresľovanie by bolo možné teoreticky považovať až na hlavnom pojednávaní poškodenou a jej rodičmi uvádzané ďalšie konanie obžalovaného dňa 07.10.2011 po tom, ako sa už po skutku mala nachádzať v kuchyni, a to konkrétne oplutie, opätovné bitie, ktoré až do výsluchu na hlavnom pojednávaní, nikde neuvádzali, pričom z pohľadu súdu je vylúčené, aby si všetci traja svedkovia na takúto skutočnosť spomenuli spontánne a nezávisle od seba práve pri výsluchoch na hlavnom pojednávaní. Znalec MUDr. D. v znaleckom posudku č. 55/2013 uviedol, že poškodená toto poranenie chrbta mohla utrpieť kombináciou ťahu a trenia o podlahu v exponovanom mieste v dolnej úrovni chrbtice a mechanizmus vzniku poranenia zodpovedá mechanizmu uvádzanému poškodenou. Znalec síce na hlavnom pojednávaní poukázal na to, že takéto poranenie môže vzniknúť aj iným mechanizmom, ktorý vyvoláva trenie, napr. pri športovom úraze, páde, inej telesnej aktivite, rovnako tak pri páde na schodoch, či na cestnej komunikácii, avšak uviedol aj veľkú pravdepodobnosť súčasnej prítomnosti poranenia lakťov, či zlomeniny lakťa, čo však v tomto prípade nebolo preukázané, preto súd mal na základe uvedených skutočností za preukázané, že obžalovaný sa tohto žalovaného skutku dopustil. Vo vzťahu k vyhrážaniu sa obžalovaného poškodenej pri skutku dňa 07.10.2011 zabitím, súd poukazuje na skutočnosť, že poškodená v celom konaní bez akejkoľvek zmeny na tom zotrvala a s prihliadnutím na spôsob a okolnosti spáchania tohto skutku a na to, za akých okolností sa obžalovaný tohto konania mal dopustiť a akým spôsobom, nemožno prijať iný záver, že vyhrážky obžalovaného zabitím jednoznačne mohli vzbudiť dôvodnú obavu o život poškodenej.

Znalkyňa PhDr. L. H. na verejnom zasadnutí uviedla, že trvá na záveroch svojho znaleckého posudku. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z dokumentov, resp. zo spisového materiálu, ktorý jej poskytol zadávateľ, v tomto prípade poškodená pani L. a jej právny zástupca JUDr. Hric, ako aj z komplexného psychologického vyšetrenia pani L.. K dispozícii mala iba listiny predložené zadávateľom znaleckého posudku a nevie, či pred vypracovaním znaleckého posudku mala k dispozícii aj znalecký posudok PhDr. L.. Jej neprináleží vyjadrovať sa k posudku iného znalca a svoj znalecký posudok vypracovala na základe vlastného psychologického vyšetrenia poškodenej a neporovnávala znalecký posudok vypracovaný iným znalcom. Určité rozpory v záveroch znaleckých posudkov môžu vychádzať z rozdielnosti jednotlivých použitých testov, nakoľko každý znalec používa inú batériu psychodiagnostických metód. Lži skóre v osobnosti poškodenej bolo v norme, na základe čoho sa vyjadrila, že poškodená nemala snahu o nadmerne pozitívnu prezentáciu svojej osoby. Keďže otázky, ktoré dostala od zadávateľa, sa týkali len poškodenej a jej maloletej dcéry, k osobe obvineného sa nevyjadrovala, ani ho nevyšetrovala. Ak by aj mala znalecký posudok PhDr. L. k dispozícii, tak by si ho preštudovala, ale vzhľadom k tomu, že sa k nemu nemôže vyjadriť, ani porovnávať jeho závery so svojím znaleckým posudkom, nemusel by byť ani uvedený v spisovom prehľade použitého materiálu. U poškodenej nezistila ani tak sklon k vymýšľaniu, ale skôr by mohlo ísť o skresľovanie informácií, ktoré môžu mať vedomý alebo nevedomý charakter. Psychický stav poškodenej môže súvisieť s konaním obvineného, ale je možné, že u poškodenej ide o súčasť osobnosti a tieto neurotické prejavy sa mohli u nej prejavovať už pred vyšetrovanými udalosťami. Obete domáceho násillia vo všeobecnosti reagujú rôznym spôsobom, pričom sú aj také obete, ktoré toto domáce násillie oznámia až po dlhšej dobe, resp. neoznámia vôbec.

Znalkyňa PhDr. L. T. na verejnom zasadnutí uviedla, že na záveroch svojich znaleckých posudkov trvá. Pri vypracovaní znaleckých posudkov mala k dispozícii kompletný trestný spis, a to ku dňu jeho predloženia vyšetrovateľom, pričom súčasťou tohto boli oba znalecké posudky, a to tak PhDr. L., ako aj PhDr. H., s ktorými sa oboznámila. Úlohou zadanou ústavu pre znaleckú činnosť bolo vypracovať kontrolný posudok, ktorý má posudky porovnávať. Aj keď je zadaná takáto úloha, tak znalci z ústavu vykonávajú potrebné znalecké vyšetrenie, teda kompletne posudzujú situáciu tak, ako keby neboli tieto dva posudky vypracované, s tým, že uvádzajú vlastné závery. Z uvedených dôvodov požiadala vyšetrovateľa o možnosť vypočutia obžalovaného Ing. L., a to z dôvodu, že vyšetrovala aj dieťa, ktoré má oboch rodičov. Poškodená pani L. sa prezentuje ako veriacia osoba, veľmi zodpovedná, perfekcionistická, ktorá vedome deklaruje, že neklame a je pravdovravná, avšak psychologické vyšetrenie preukázalo, že ide o emočne i celkovo osobnostne nezrelú osobnosť, ktorá adekvátne neposudzuje realitu, jej pohľad je výrazne subjektivisticky nastavený a jej hodnoty sú v kontexte s tým, aby vyhovel požiadavkám a kritériám jej rodiny. Poškodená je síce introvertovaná,

napriek tomu je dostatočne energická, dynamická, avšak nemá dostatočný potenciál k tomu, aby zvládala prípadné konflikty, ktoré sa v manželstve účastníkov vyskytli. Pri posudzovaní celej veci bolo potrebné vidieť ako individuálny príbeh rodiny celý kontext, ktorý sa odvíja od toho, že pani L. sa nedokázala odtrhnúť od svojej rodiny a budovať autonómny život a primerané spolužitie a žiadala od svojho partnera maximálne prispôsobenie sa jej rodine. Jej subjektivistický pohľad na celý kontext spočíva v tom, že nereflektuje na možnosť vlastného podielu na konfliktnosti situácie spolužitia, má tendenciu násilne vnímať izolovane, ako bez kontextu, resp. v kontexte s manželovou povahou. Ďalší problém, ktorý vyvstal, bol, že rodina bola v štádiu rozvodu a jednalo sa o starostlivosť o dieťa, nakoľko v tomto kontexte nastalo práve u poškodenej hyperochraňovanie dieťaťa, ktoré bolo tlačené k tomu, aby akceptovalo, resp. prijalo od matky jej negatívny obraz o otcovi. Poškodená deklaruje, že neklame a má predstavu, že neklame, ale jej schopnosť posudzovať realitu nie je dostatočne zrelá k tomu, aby ju posúdila objektívne, túto realitu preto môže skresľovať. Môže to byť aj nevedomé, nakoľko používa menej zrelé obranné mechanizmy a medzi tieto patrí projekcia, keď všetku vinu premieta na partnera, prítomná je u nej idealizácia vlastnej rodiny a devalvácia až démonizovanie partnera - manžela, pričom tieto okolnosti špecifickú vierohodnosť poškodenej spochybňujú dosť výrazne. To, že výpoveď nie je vymyslená, sa vzťahuje k tomu, že vedome nekonštruuje a nefabuluje, ale to skreslenie môže byť v súvislosti s očakávaním okolia, od ktorého je závislá, pretože jej posudzovanie reality nie je primerané a v tomto smere je ovplyvniteľná, nie je schopná posudzovať konfliktnú interakciu v manželstve realisticky, popisuje to tak, že ona vyzerá, akoby nerobila nič a bez príčiny by bola bitá alebo obeťou násillia, ale ona je dosť energická, aktívna a nekompromisná, čo sa týka úpravy vzťahov, takže nie je predpoklad, aby v partnerskej interakcii bola pasívna.

Obžalovaný vo vzťahu k napadnutému výroku rozsudku uviedol, že nevie, čo sa manželke stalo, o jej zranení sa dozvedel až po rokoch, pripúšťa, že v minulosti manželke dal dvakrát facu. Manželku nikdy po zemi v byte neťahal.

Svedkyňa poškodená Mgr. G. L. uviedla, že dňa 07.10.2011 prišli s maloletou k obžalovanému do bytu, ona ju uložila a obžalovaný robil niečo za počítačom, a to nejaké operácie so stavebným sporením. Keď sa ho na to pýtala, on jej odpovedal, že sa o tom teraz nebude baviť. Keď mu povedala, že ako člen rodiny má právo o tom vedieť, v amoku vyskočil od počítača, skočil k nej na gauč, schytil jej okuliare, hodil ich na zem, vykrútil jej ruky a začal ju silno udierať pästami po tvári, hlave, sluchoch a vrieskal na ňu, že ju zabije, pričom ona ho prosila, aby prestal, na čo on nereagoval a pokračoval. Keď si vyslobodila ruku a začala sa brániť, tak bol ešte zúrivejší, chytil ju za obidve nohy, stiahol ju silou z gauča na zem a ťahal po plávajúcej podlahe v obývačke a následne otvoril dvere do chodby a ťahal po koberci až k vchodovým dverám, kde je kúsok linolea, pričom na linoleu jej rozrezal chrbát. Následne ju pustil a nechal ju ležať. Keď sa jej podarilo vstať, tak na koberci v chodbe našla krv, na čo išla do kúpeľne, ale na ranu na chrbte si nevidela. Chcela hneď odísť, ale ani by nevládala a tiež nechcela nechať malú len tak, preto počkala do rána. Ráno, keď vstala, tak na mieste rany na chrbte mala na prezlečenom tričku krv, líca mala opuchnuté a bolela ju tvár. Po tom, ako sa pozviechala, išli s malou k jej rodičom, ktorým však nič nepovedala, avšak keďže mala ďalšie tričko zakrvavené, poprosila brata, ktorý je lekár, aby ju ošetril, pričom predtým musel sľúbiť, že to nikomu nepovie, s čím on súhlasil. On jej tú ranu následne ošetril a povedal jej, aby išla na chirurgiu, že by sa tam zišli stehy, čo však odmietla, aby nemusela nikomu vraviť, čo sa stalo. Následne sa s tým aj tak zdôverila matke, pretože ona jej to musela ošetrovať, nakoľko tá rana je na takom mieste, kde by nedosiahla. Aj napriek tomuto útoku k obžalovanému naďalej chodila, ale s veľkým strachom, aby náhodou nesiahol na maloletú dcéru.

Svedkyňa Q. L., matka obžalovaného, svedok G. L. st., otec obžalovaného a svedok G. L. ml., brat obžalovaného, sa k uvedenému skutku nevedeli vyjadriť, pričom brat obžalovaného G. L. ml. uviedol, že poškodená sa mu na nič nesťažovala.

Svedkyňa PhDr. G. X., matka poškodenej, uviedla, že dňa 08.11.2011 prišla dcéra dotlčená a nešťastná, mala tieľko a tričko od krvi, ale nechcela ísť na ošetrovanie, syn je lekár, preto ju ošetril a potom ju ona ošetrovala asi mesiac, lebo rana jej mokvala. Dcéra im povedala, že keď sa obžalovaného pýtala na stavebné sporenie, tak ju stiahol z gauča a ťahal po zemi, pričom sa jej vyhnulo tričko a následne jej tiekla krv. Na otázku súdu uviedla, že poškodená jej vrela, aj že jej obžalovaný povedal, že ju zabije.

Svedok C. X. st., otec poškodenej, uviedol, že zať s dcérou sa bavili o sporení, on ju stiahol na zem a ťahal po zemi, predtým ju bil päšťami do tváre a spôsobil jej poranenia chrbtice. Na druhý deň prišla k nim a požiadala svojho brata, ktorý je lekár, aby ju ošetril a potom ju ošetrovala jej matka asi dva mesiace.

Svedok MUDr. C. X. ml., brat poškodenej, uviedol, že dňa 08.10.2011 ošetril sestru, ktorú napadol manžel tak, že ju bil päšťami do hlavy, zhodil na zem a ťahal po zemi. V oblasti chrbta mala ranu asi 7 x 3 cm. Ošetroval sestru na základe jej požiadania, lebo sa hanbila ísť do nemocnice. Doba liečenia bola asi štyri mesiace.

Znalec MUDr. N. D. vo vzťahu k zraneniam poškodenej uviedol, že zranenie mohlo vzniknúť tak, ako to popísala poškodená, ale mohlo vzniknúť aj inak. Vychádzal z dokumentácie brata poškodenej, ktorú tento robil v roku 2013. Vykonal aj vyšetrenie poškodenej, našiel jazvu, ktorá mohla byť z obdobia, ktoré poškodená udávala, ale aj z iného, a to pred alebo aj po, bližšie sa to zistiť nedá. Mohlo k tomuto zraneniu dôjsť pri skutku tak, ako to popisuje poškodená, ale toto mohlo byť spôsobené aj iným mechanizmom, pričom takýchto mechanizmov je veľmi veľa, napr. môžu to byť športové úrazy, pád pri športe alebo loptové hry.

Z výpovede svedka Ing. C. D., kolegu obžalovaného z práce, vyplýva, že bol svedkom, ako manželka obžalovaného napadla v práci.

Z výpovede svedkyne Ing. K. L., bývalej kolegyne obžalovaného v spoločnosti Pienstav, vyplýva, že manželka obžalovaného jej vypisovala, že je kurva, vyhrážala sa jej prepustením z práce, ako aj že obžalovaný chodil do práce poškrábaný na tvári, pričom udával, že sa pri holení poranil, avšak ona vedela, že to nemôže byť po holení, pretože tieto škrabance boli na rôznych miestach tváre.

Z výpovede svedkyne MUDr. L. R., tety poškodenej a sestry jej matky, vyplýva, že celá sestrina rodina sú psychopati, nakoľko udávajú a obviňujú nevinných ľudí.

Z výpovede svedkov MVDr. F. E. a K. D., susedov obžalovaného v bytovom dome v E. F. na ul. G. č. XX, zhodne vyplýva, že z bytu obžalovaného nepočul v inkriminovanom období žiaden krik, hluk, resp. nejaké zvuky po bitke.

Z výpovede svedkyne Mgr. K. L., bývalej triednej učiteľky maloletej G. L., vyplýva, že na maloletej si nikdy nevšimla nič nezvyčajné, aby jej bolo ubližované a pod. Otec si maloletú nikdy nevyzdvihoval z vyučovania len tak, nedala by mu ju, lebo vedela, aká je matka úzkostlivá.

Z výpovede svedkyne G. H., súčasnej triednej učiteľky maloletej G. L., vyplýva, že nikdy sa jej maloletá nezverila, aby mala doma nejaký problém, ani nikdy na maloletej nepostrehla známky násillia. Nikdy ju otec nevyzdvihoval počas vyučovania, ak chýbala, tak len na základe žiadosti matky.

Z výpovede svedkyne PhDr. G. C., psychologičky maloletej, vyplýva, že maloletá jej povedala, že otec bil mamku po hlave, po tvári a že má strach, aby nezbil aj ju. Ona neskúmala otázku vierohodnosti výpovede maloletej, avšak dieťa v tomto veku je ľahko ovplyvniteľné, nevie sa racionálne v situácii orientovať a preberá názory iného človeka, nakoľko si nevie urobiť vlastný úsudok, pričom viac sa identifikuje s postavou matky, pretože je dievča a s matkou býva častejšie.

Z výpovede svedkyne MUDr. G. C. vyplýva, že je ošetrujúcou lekárkou poškodenej a obžalovaného od roku 2000, avšak v evidencii nemá žiaden záznam z ublíženia na zdraví poškodenej. Dňa 12.09.2013 prišla poškodená, že slabšie počuje, čo súvisí so správaním jej manžela, avšak krčný lekár následne zistil, že ide o stratu sluchu v dôsledku alergie. Rovnako poškodená prišla dňa 01.08.2013, že dňa 15.06.2013 bola napadnutá manželom, ktorý ju opakovane udrel päšťami do tváre.

Z výpovede svedkyne MUDr. G. R. vyplýva, že matka maloletej G. L. prišla na jej ambulanciu dňa 20.09.2013, kde uviedla, že odkedy sa G. vrátila od otca, tak opakovane zvracia, preto maloletú vyšetrla, a to moč, ktorý bol negatívny a bruško, ktoré bolo v poriadku. Následne bola u nej maloletá v doprovode matky dňa 14.10.2013 s tým istým problémom, kde pri vyšetrení nič nezistila a nové lieky jej neodporučila. Potom opätovne prišla na jej ambulanciu dňa 21.10.2013 v doprovode matky a starých rodičov, kde matka opätovne uviedla, že dieťa sa večer vrátilo od otca, v noci zle spalo, ráno opäť

zvracalo, bolelo ho bruško, pričom maloletá mala opäť negatívny nález, preto jej doporučila diétu. Dňa 25.10.2013 bola opäť u nej maloletá v doprovide matky, ktorá uviedla, že dieťa zvracalo a popoludní má ísť opäť k otcovi, kde opäť vyšetrila moč, odobrala krv, ale laboratórne nálezy boli negatívne. Naposledy bola G. v doprovide matky u nej dňa 04.11.2013, kde jej matka uviedla, že G. bola večer s otcom, po príchode od otca ju bolelo bruško a zvracala, pri vyšetrení bola bez teplôt. O týchto vyšetreniach vystavila doklady, nakoľko ju o to pani L. žiadala.

Z výpovede svedkyne G. Q., sestry otca poškodenej, vyplýva, že výpoveď svedkyne MUDr. R. je nepravdivá a jej výroky poškodzujú česť nevinných ľudí, nakoľko bratova rodina je normálna bežná rodina, nikoho neudáva, ani žiadne anonymy nevypisuje.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. C. L. č. 58/2013 na obžalovaného Ing. A. L. vyplýva, že tento nie je bazálnym, jadrovým agresorom. Jeho hladina agresivity nie je patologicky zvýšená, je len v pásme bežnej normy priemeru, resp. až podpriemeru. Jeho schopnosť správne vnímať, zapamätať si prežitú udalosť a správne ich reprodukovať je aktuálne intaktná, neporušená. U obvineného nezistil dispozície k fantazijnému spracovávaniu a prezentovaniu údajov, ani sklony ku konfabulácii.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. C. L. č. 57/2013 na svedkyňu poškodenú Mgr. G. L. vyplýva, že jej stav je poznamenaný neurotickými mechanizmami, negatívnym vzťahom k obžalovanému a zvýšeným ochranárskym vzťahom k dcére. Myslenie je negatívne ovplyvnené, citovo podfarbené a neobjektívne. Prítomná snaha javiť sa v lepšom svetle, skresľovať, modifikovať, zavádzať a klamať. Jej reprodukcia môže byť nepresná, neúplná alebo hyperbolizovaná, teda prehnaná a menej validná. Z psychologického hľadiska možno konštatovať, že niečo sa stalo a všetko si nevymyslela, no jej výpoveď sa javí ako zavádzajúca, účelová, neúplná, hyperbolizovaná, teda zveličená, prehnaná, a to riadne, pričom s veľkou pravdepodobnosťou možno uviesť, že došlo k ovplyvneniu inou osobou, resp. osobami, a to hlavne rodinou, s ktorou žije s tým, že všetkým ide o dieťa a v konečnom dôsledku sa vytvorila vzácné zhodná nepriateľská atmosféra voči obvinenému, k čomu pristupuje ešte neúprimnosť probantky, snaha vytvoriť o sebe dobrý dojem a do istej miery aj vyhovieť rodičom, od čoho je blízko k zotrvaní aj na nepravdivých alebo sčasti nepravdivých výrokoch voči manželovi, resp. jeho správaniu, hlavne keď v hre je osud dcéry, ktorú vnútorne odmieta „dať manželovi“ resp. „podeliť sa o ňu s manželom“. Konanie jej manžela B.. L. v jej podaní je poriadne zveličené.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. C. L. č. 59/2013 vyplýva, že maloletá G. L. je schopná správne vnímať a reprodukovať skutočnosti, ktoré prežila, ak chce. Sčasti sa veci, ktoré uviedla maloletá, mohli udiať tak, ako ich uviedla, sčasti bola ovplyvnená okolnosťami a rodinou a sčasti konanie svojho otca Ing. L. aj zveličila, avšak miera zveličenia sa nedá vyjadriť.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. C. L. č. 72/2013 na svedkyňu PhDr. G. X. vyplýva, že je schopná správne vnímať skutočnosti, ktoré prežila, no vzhľadom ku katatýmnej kontaminácii myslenia a k deštruktívnemu vplyvu emócií na myslenie, k snahe javiť sa v lepšom, sociálne prijateľnejšom, priaznivejšom svetle, k možnosti a pravdepodobnosti skresľovania, zavádzania, či klamania, môže byť reprodukcia prežitých skutočností menej validná, nepresná, účelovo modifikovaná a sporná, avšak nie je možné tvrdiť, že sa nič nestalo, čiže všetko je vymyslené. Z pohľadu znalca k ovplyvneniu jej výpovede došlo pravdepodobne príslušníkmi primárnej rodiny, ktorí žijú pod jednou strechou, spolu komunikujú a majú hlboko negatívny emocionálny vzťah k Ing. L. a eminentný záujem o maloletú G., teda vytvorila sa atmosféra odmietania a potreby potrestania za ňu Ing. L., ako aj tendencia k blokovaní stretnutí otca s dcérou. Z pohľadu znalca si svedkyňa výpoveď nevymyslela, niečo sa udialo, no či je to tak, ako to interpretovala svedkyňa, to je iná vec a konanie obvineného Ing. L. je z jej strany značne zveličené, prehnané a hyperbolizované.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. C. L. č. 73/2013 na svedka Ing. C. X. st. vyplýva, že tento je schopný správne vnímať a neskôr reprodukovať skutočnosti, ktoré prežil, ak chce. Výpoveď svedka môže byť ovplyvnená okolnosťami, no i rodinnými príslušníkmi, ktorí majú silný motív byť jednotní vo svojich výpovediach, ide im o dieťa, avšak výpoveď svedka sa nejaví ako vymyslená, skôr zveličená, prehnaná, hyperbolizovaná, keďže sám obvinený priznáva, že manželku asi dvakrát, či trikrát udrel, no či udalosti sa stali tak, ako upresňuje svedok, je otázne.

Zo znaleckého posudku znalca PhDr. C. L. č. 74/2013 na svedka MUDr. C. X. ml. vyplýva, že je schopný správne vnímať a neskôr reprodukovať skutočnosti, ktoré prežil, ak chce, avšak vzhľadom na

snahu javiť sa v lepšom svetle, pôsobiť sociálne prijateľnejším a priaznivejším dojomom, na tendenciu ku skresľovaniu, zavádzaniu a na snahu identifikovať sa s výpoveďami rodiny, môže byť reprodukcia prežitých skutočností menej validná, nepresná, účelovo modifikovaná, teda katatýmne kontaminovaná, čo je negatívny vplyv emócií na presnosť, spoľahlivosť myslenia v širších súvislostiach. Výpoveď svedka môže byť ovplyvnená okolnosťami, no i rodinnými príslušníkmi, s ktorými žije, pričom lži skóre bolo patognomicky zvýšené, vypovedajúce o tendencii javiť sa v lepšom, sociálne prijateľnejšom a priaznivejšom svetle, o tendencii ku skresľovaniu či klamaniu, no výpoveď sa nejaví ako vymyslená, skôr účelovo modifikovaná, neúplná, bez interpretovania motivačného prevzatia predmetných skutočností. Pri tak patognomicky zvýšenom lži skóre je validita výpovede spochybnená a nemala by byť vnímaná ako „berná minca“.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že voči obvinenému Ing. A. L. sa na podklade obžaloby podanej na Okresný súd Stará Ľubovňa dňa 03.11.2014 viedlo konanie pre dva čiastkové útoky pokračujúceho prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, pričom napadnutým rozsudkom bol okrem iného pre skutok zo dňa 14.06.2013 spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, s tým, že vzhľadom na to, že voči oslobodzujúcemu výroku uvedeného rozsudku nebolo podané odvolanie, tento výrok nadobudol právoplatnosť. Súd prvého stupňa svoj rozsudok vo vzťahu k skutku, za ktorého obžalovaného Ing. A. L. uznal za vinného odôvodnil, okrem iného tým, že poškodená a svedkovia, jej rodinní príslušníci, a to matka, otec a brat, vypovedali v celom konaní zhodne a v tomto smere nemožno ich výpovede čo do ich vierohodnosti považovať za nepravdivé alebo skreslené, a to ani s ohľadom na závery znaleckých posudkov znalca PhDr. L. k ich osobám.

K uvedenému krajský súd udáva, že podľa jeho názoru, nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak vo vzťahu k jednému skutku, pre ktorý obžalovaného spod obžaloby oslobodil, výpovediam svedkyne poškodenej a svedkov neuveril a vo vzťahu k druhému skutku, výpovediam tej istej svedkyne poškodenej a rovnakých svedkov, aj napriek záverom znalca PhDr. L. (a vo vzťahu k svedkyňi poškodenej G.. L., aj záveru Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychytrii, spol. s r.o.) uveril. Práve na základe záveru znaleckého posudku znalca PhDr. L. na svedkyňu poškodenú Mgr. L. (podporeného aj záverom znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o.), z ktorého vyplýva okrem iného negatívny vzťah k obžalovanému, negatívne ovplyvnené myslenie, snaha javiť sa v lepšom svetle, skresľovať, modifikovať, zavádzať či klamať, pôsobenie jej výpovede ako zavádzajúcej, účelovej, zveličenej, prehnanej, ovplyvnenej inou osobu, ako aj na základe záverov znaleckých posudkov znalca PhDr. L. na svedkov PhDr. G. X., Ing. C. X. st. a MUDr. C. X. ml., u ktorých znalec konštatoval snahu javiť sa v lepšom svetle, menej validnú nepresnú reprodukciu, zveličenú, hyperbolizovanú, spornú, či účelovo modifikovanú výpoveď a potrebu identifikovať sa s výpoveďami ostatných členov rodiny, nie je možné považovať výpoveď svedkyne poškodenej Mgr. L. a výpovede uvedených svedkov za vierohodné.

Je potrebné prisvedčiť odvolacím námietkam obžalovaného v ním podanom odvolaní, že skutok, ktorý sa mal udiať medzi obžalovaným a poškodenou, sa mal udiať bez prítomnosti tretích osôb len za prítomnosti ich dvoch a svedkovia PhDr. G. X., Ing. C. X. st. a MUDr. C. X. ml. reprodukujú len to, čo im poškodená o zranení uviedla, keďže sami pri tom prítomní neboli. Okrem záverov znaleckých posudkov znalca PhDr. L. vo vzťahu k uvedeným svedkom je potrebné poukázať aj na to, že ich vierohodnosť znižuje aj skutočnosť, že títo svedkovia v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom PZ vypovedali na základe vopred pripravených písomných poznámok.

Podľa § 127 ods. 1 Tr. poriadku, každý je povinný dostaviť sa na predvolanie orgánov činných v trestnom konaní a súdu a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.

Na základe citovaného zákonného ustanovenia je svedok povinný vypovedať to, čo vnímal vlastnými zmyslami, a preto nie je možné, aby svedok pri svojom výsluchu vychádzal z vopred pripravených písomných poznámok a uvedený postup nie je v súlade ani s Trestným poriadkom.

Ďalej je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že k podaniu trestného oznámenia pre stíhaný skutok malo dôjsť dňa 15.06.2013, teda približne v čase rok a osem mesiacov po tom, čo k skutku malo dôjsť, pričom

lekársku správu o zranení, ktoré malo vzniknúť pri skutku poškodenej, vystavil brat poškodenej MUDr. C. X. ml. až dňa 13.07.2013, a tento v tom čase nebol ošetrojúcim lekárom poškodenej.

Rovnako zo znaleckého posudku znalca MUDr. N. D. na zranenia poškodenej Mgr. G. L. vyplýva, že toto zranenie mohlo síce vzniknúť aj spôsobom, ako to popisuje poškodená, ale toto mohlo vzniknúť aj inak, a to napr. pri športe, pri loptových hrách a takýchto mechanizmov je veľmi veľa. Rovnako znalec MUDr. D. uviedol, že k takémuto zraneniu mohlo dôjsť v období, ktoré udávala poškodená, ale aj v inom období, a to pred alebo po, pričom bližšie sa to zistiť nedá.

Vo vzťahu k uvedenému zraneniu poškodenej Mgr. L. je pre odvolací súd nepochopiteľné, že ani poškodená, ani svedkovia, rodinní príslušníci poškodenej, PhDr. X., MUDr. X. ml. a Ing. X. st., konanie obžalovaného neoznámili orgánom činným v trestnom konaní bezprostredne po skutku a je potrebné dať za pravdu odvolacej námietke obžalovaného, že ani jeden z týchto svedkov neuviedol, že poškodená mala mať zranenia aj na tvári, napriek tomu, že táto sa pri svojom výsluchu vyjadrila, že obžalovaný predtým, než jej to zranenie spôsobil tým, že ju ťahal za nohy po podlahe spoločného bytu, ju mal silno biť päťami do hlavy, brady, sluchov a líc.

Krajský súd sa stotožňuje aj s odvolacou námietkou obžalovaného, že poškodená, ani nikto z jej príbuzných, nepodali k tomuto skutku trestné oznámenie bezprostredne po tom, čo k nemu podľa ich tvrdení malo dôjsť, a to napriek tomu, že predtým poškodená pri incidentoch zo dňa 24.08.2006 a 01.06.2007, kedy ju obžalovaný mal udrieť otvorenou dlaňou do oblasti tváre, tieto ihneď oznámila OČTK, za čo bol neskôr obžalovaný aj priestupkovo postihnutý.

Na základe uvedeného krajský súd uzatvára, že proti sebe stáli antagonistické výpovede obžalovaného Ing. L., ktorý spáchanie predmetného skutku poprel a svedkyne poškodenej Mgr. L., ktorá uviedla, ako k tomuto skutku malo dôjsť. Aj keď jej verzia skutku je podporovaná výpoveďami svedkov, jej rodinných príslušníkov, túto spochybňuje skutočnosť, že trestné oznámenie vo vzťahu k uvedenému skutku bolo podané až s odstupom času cca 1 rok a 8 mesiacov od skutku a to v čase, keď sa viedlo konanie o návrhu na rozvod manželstva obžalovaného a svedkyne poškodenej, spojené úpravou rodičovských práv k maloletému dieťaťu a zároveň dôveryhodnosť svedkyne poškodenej Mgr. L. a svedkov PhDr. X., Ing. X. st. a MUDr. X. ml. bola spochybnená závermi znaleckých posudkov znalca PhDr. C. L. a vo vzťahu k svedkyňi poškodenej Mgr. L. aj posudkom znaleckého ústavu. Vzhľadom na to, že znalec MUDr. D. pripustil, že zranenia poškodenej mohli byť spôsobené aj inak, ako to ona uviedla, napr. pri športe, pričom sám uviedol, že mechanizmov ako zranenie mohlo vzniknúť je veľa, s poukazom na to, že tento znalec zároveň uviedol, že nie je možné presne určiť obdobie, kedy k predmetnému zraneniu došlo, nakoľko to mohlo byť v uvedenom období, ale aj pred ním, resp. po ňom, krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci je potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ktorej aplikácia prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne posúdenie stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať tieto v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok rozsudku.

Krajský súd preto ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich dôkazov nemôže spoľahlivo, teda bez rozumných a dôvodných pochybností, uzavrieť, že skutok uvedený v odvolaní napadnutom rozsudku sa stal. S poukazom na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie odvolací súd preto rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Keďže rozsudkom krajského súdu bol obžalovaný Ing. A. L. pre odvolaním napadnutý výrok spod obžaloby prokurátorky oslobodený, odvolací súd obligatórne v zmysle § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodenú G. G. L., zastúpenú splnomocnencom poškodenej JUDr. Ivanom Hricom, odkázal na civilný

proces, príp. konanie pred iným príslušným orgánom a zároveň jej odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Z týchto podstatných dôvodov Krajský súd v Prešove rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.